

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

ΑΘΗΝΩΝ

1743

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

GAZ
Α
ΠΟΝΗΜΑΤΙΟΝ
ΠΕΡΙ
ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὅπερ ἐκ τῶν τῷ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΓΑΖΗ,

παρὰ τῷ σοφωτάτῃ

Γ Ο Ρ Δ Ι Ο Υ

χάριν τῶν Φιλομαθῶν συνήχθη μὲν ποτε.

Νυν δὲ τύποις ἐξεδόθη,

τῇ σπευδῇ τε καὶ δαπάνῃ τῷ σοφολογιωτάτῃ

Κ Τ Ρ Ι Ο Υ Ι Ω Α Ν Ν Ο Υ,

τῷ ἐκ Φαρῶν τῶν Ἀγράφων.

Επιστολὴ καὶ διορθώσις τῷ Πατριάρχῃ Φιλαρφέι

Κόρις

Θ Ω Μ Α Μ Α Ν Δ Α Κ Α Σ Η

Ἐν Λειψίᾳ, ἔτη 1777.
παρὰ τῷ Τυπογράφῳ Βρεϊτκόπφ.

Γεωργίου Α. Δ. Λιβρόπουλου

1874

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Τοῖς

ἐκλαμπροτάτοις ἐμοῖς μαθηταῖς, καὶ υἱοῖς
τῆς ὑψηλοτάτης, καὶ θεοσεβεστάτης ἡγεμόνος
καὶ Πρίγκιπος Μολδαβίας

ΚΥΡΙΟΥ, ΚΥΡΙΟΥ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΓΚΙΚΑ
ΒΟΕΒΟΔΑ,
ΔΗΜΗΤΡΙΩ ΤΕ, ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΩ.

Πολλὰ μὲν πατρὶ προσπεφώ-
νιωται βίβλοι,
Ἀνδράσι σοφοῖς, καὶ μαθήσει γνῶρι-
μοις,
Ἄνδρας κοσμεῖται ἡλικίαν τελείας.
Ὑμῖν δὲ μικρὸν, καὶ πρὸς παῖδας οἰ-
κεῖον,
Ἄνδρὸς πόνημα προσφωνεῖται τῶν
πάνυ
Ἀρετῇ δῆπρ, καὶ σοφίᾳ γνωρίμων.
Ἄ γὰρ ὁ Θεόδωρος ἐν περὶ λόγῳ
Ὁρθογραφίας ἡμῖν ἐξέδω πέρι,
Εἰς μέτρα μετέβαλεν δὲ Φυῶς εἶδος.
Α 2 Ὅπως

Ὅπως ὑπάρχει, ἀνὴρ ἢ σοφὸς λέγει,
Παῖδ᾽ ἄμα, καὶ γλύκασμα τοῖς νέοις
ἄμα.

Ῥέητ' ἀλύπως δι' ἀκοῆς τῇ μνήμῃ.
Ὡς ἐν ἀπαρχῇ τῷ προσφώνησιν
τὸτ8,

Ἀρχῇ τε καλῇ, τῶν καλῶν τῆς
ἐλπίδος,

Φιλοφρόνως δέξαθε, καρπῶθε χρῆ-
σιν,

Ἐπεντρυφῶντες τῇ συχνῇ ἀνα-
γνώσει.

Ὡς ἂν γένοιντο τὰ γραφύνα σιῶ-
θη,

Μνήμης ἀνεξάλειπτα καὶ νοοὺς ἕξις
Φίλοι μαθηταί, καὶ υἱοὶ ἡγεμόνος.

Τῆς ὑμῶν ἐκλαμπρότητος

ἸΩΑΝΝΗΣ

ὁ ἐκ Φορνεῶν τῶν Ἀγράφων.

αψοζ'.

ΕΠΙ-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

τῇ αὐτῇ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΓΟΡΔΙΟΥ.

Τῷ

Φιλομαθεσάτῳ, καὶ σπευδαιοτάτῳ
Κ Τ Ρ Ι Ω Ι Ν Ι Κ Ο Λ Α Ω Ι.
εὖ Πράττειν.

Γραμματικῶν ἀπορημάτων λύσιν αἰτεῖσθ ἢ
μετὰ ἀγχινοίας Φιλομάθεια παρ' ἐμῆ.
ταῦτα δὲ τοιαῦτα εἰσὶ. Τὰ σιώθεται
τῶν ὀνομάτων, διωάμεθα εἰπεῖν ἐξ ὧν σιωτίζεται
παράγεσθαι, καὶ τῷ εἶδει τῶν παραγωγῶν ταῦτα
ὑποτιθεῖν, ὡς τὸ Φιλάνθρωπος, καὶ μεγαλόψυ-
χος; καὶ τέτο μὲν πρῶτον. Πάραγωγῆς δὲ πά-
λιν δεύτερον, καὶ ἐτυμολογίας ἔστι τις διαφορὰ, ἣ
ἀνθ' αὐτῶν λαμβάνονται, καὶ ὅποια ἐστὶν ἡ τέτων
διάκρισις. καὶ τρίτον ἔτι. ῥήματα δὲ ἐξ ὀνομά-

των γινόμενα, ὡς τὸ, χρυτῶ, καὶ ἀργυρῶ, καὶ ἄλλα, διωκτόν ἐστιν εἰπεῖν ταῦτα παράγωγα τῶν ὀνομάτων; Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὰς προτεινομένας ἀπορίας, καὶ τὰς λύσεις παρὰ πόδας δεῖν γίνεσθαι τοῖς περὶ πᾶν εἶδος καταγνομένοις ἔθος, λάβετε αὖς ὅπως δὴ ποτ' ἐχέσας ταύτας καὶ παρ' ἐμῆ, τῇ τὰ τοιαῦτα πολλῶν ἐξ ἐτῶν, ὡς οἱ ναυτικοὶ τὰ πηδάλια χειμῶνος ὑπὲρ καπνῆ θύτος, καὶ ἑτέροις τοῖς πρὸς σωτηρίαν μᾶλλον ψυχῆς ἀναφερομένοις ἀσπάζοντος, τῇ συνήθει μάντοι, ἢ αἰεὶ χρῶμαι βραχυλογία. Τὶ ἔν τὸ κωλύον τὰ σωθῆτα, τῷ εἶδει τῶν παραγωγῶν ὑποτιθέναι; ἔδεν. Πᾶν γὰρ παράγωγον, ἢ ἀπλῆν ἐστίν, ἢ σωθῆτον, ἢ παρασωθῆτον, καὶ ἔχ ὡς δοκεῖ Βησσαρίωνι, ἐτέρως, ἔχ ὡς ὁ Λάσκαρις τὸ σωθῆτον παραδειγματίζοντι. σωθέσεως γάρ, καὶ παραγωγῆς πολὺ τὸ διάφορον. καὶ εἰ διώκται τις εἰπεῖν, εἴτι σωθῆτον καὶ παράγωγον· ἢ καὶ ἀνάπαλιν, εἴτι παράγωγον, καὶ σωθῆτον. ἔχ ὅτι τὸ σωθῆτον εἰ γίνεται παράγωγον, ἔδ' ὅτι ἔδδ' τὸ παράγωγον σωθῆτον, ὡς παντίπτε δῆλον τῷ σκεπτομένῳ καλῶς. Ἔστι δὲ καὶ ἑτυμολογίας διαφορὰ, καὶ παραγωγῆς. ἄλλο γάρ ἐστι παράγωγη, καὶ παράγωγον, καὶ ἄλλο ἑτυμολογία. ὅτι ἢ μὲν παραγωγὴ κατὰ τιμὴν ἀρχὴν μό-

νον θεωρεῖται τῆς λέξεως. ἡ δ' ἐτυμολογία, καὶ
κατὰ τὴν ἀρχὴν, καὶ κατὰ τέλος. σημείωσαι δὲ
καὶ τὸτο, ὅτι ἀπὸ δύο λέξεων ἐν σωθέσει ἑσῶν
γίνονται παραγωγαί. οἷον, Ἱερσάπολις, Ἱερσπο-
λίτης, ἄρσει, πάγος, ἄρσειοπαγίτης. νεάπολις,
νεαπολίτης. ἔδὲ ποτε δὲ ἐν παραθέσει ἑσῶν γίνε-
ται παραγωγή. διωάμεθα δὲ καὶ ὀνόματα ἐκ ῥη-
μάτων παράγωγα εἰπεῖν, καὶ ῥήματα ἐξ ὀνομά-
των. ἡ δὲ τῶν διακρίσις, ἐκ τε τῆς κατὰ φύσιν
αὐτῶν σωθέσεώς τε καὶ τάξεως, καὶ ἐκ τῆς τῶν
συλλαβῶν ποσότητος γίνεσθαι διώκεται· καὶ γάρ,
εἰ καὶ τινὰ τῶν Ἰσοσυλλαβεῖ, τὰ παράγωγα δη-
λαδὴ, τοῖς ἐξ ὧν παράγεται, ἀλλ' ἐν ὧς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον, τὰ μὲν πολυσυλλαβεῖ, τὰ δ' ὀλιγοσυλ-
λαβεῖ, καὶ ἕτως ἡ διάκρισις τῶν γίνεται, περιτ-
τοσυλλαβέντων τῶν παραγῶγων. σὺ δέ μοι, ὦ
Φιλότης, ἐπεὶ σὺ θεῷ γραμματικῆς ἱκανῆς ἐπέ-
βης τέχνης, καὶ θεωρίας, εὗξαι, ἵνα σοὶ καὶ τῶν
λοιπῶν τεχνῶν, καὶ ἐπιστημῶν ὁ χορὸς ἐπακολου-
θήσῃ. συνδεδεμέναι γὰρ ἀλλήλαις αἱ μῆσαι εἰσι
χορεύουσαι περὶ τὸν νῦν. καὶ χαῖρε, ὅτι ἔμαιραν
ταῖς οἰκίσεις ποιῇ, τοῖς Ὀζόλαις Λοκροῖς συμβιο-
τῶν, καὶ συνδιατρώμενος, τῶν τῶν μεσῶν, καὶ
θεῶν οἰκητηρίων ὁρῶν, ὡς ποιητὰὶ μυθολογῶντες,

καὶ ἀλλήγορῶντες ἄδουσιν. εἰ γὰρ πόρρω πάνυ τῶν
αὐτόθι καὶ Παρνασσός, τὸ Τερνασσός χυδαῖνικῶς λε-
γόμενον, καὶ Πιερίαι, καὶ Κιθαιρών. εἰ δὲ καὶ περὶ
τῆς χρηστηρίας Πυθικῆς τῆς Ἀπόλλωνος εἴποις, τῆς τῆς
τῶν μεσῶν χορείας ἐξάρχοντος, καὶ μεσηγέτης
καλεσμένης, αὐτόθι καὶ Δελφοί, καὶ Πυθία, ἐν ᾗ
τὰ Πύθια τὸ πάλαι ἐγένετο, τὸ νυνὶ καλούμενον
χωρίον Χρυσός. ἐν τεινε τοίνυν, καὶ κατὰ τοῦ φι-
λολογῶν σιωπῶντος, καὶ φίλας τὰς μέσας τῇ σῇ
σπυρίδι, καὶ ἐπιμελείᾳ ποιῶντος· μὴ μὲν τοι καὶ
θεοπνύσοις λόγοις παρέργως, καὶ ἐν δαυτέρῳ λό-
γῳ προσομιλεῖν. τῆτο δὲ μᾶλλον καὶ τῆς ἀναπνεῖν
αἰρεῖσθαι, καὶ ἔργων τῶν πρὸς σωτηρίαν ψυχῆς
ἀναφερομένων, ἔδαμῶς ἀπέχεσθαι, καὶ ἀμελῶς
ἔχειν, ἀλλ' ἀπρίξ τέτων ἀντέχεσθαι. Ταῦτα
τῶν δεόντων μακρότερα, καὶ ἔρρωτο πάντων ἐπι-
τυγχάνων, σὺ θεῷ ὁδηγῶ, τῶν καλῶς ποιεμέ-
νων σοι.

Βραβνιανόθι. αψκδ'.

Ποσιδεῶνος ἡ. Φθίνοντος.

ὁ αὖ Ἱερομονάχοις ἀμόναχος,
Ἀναστάσιος Γόρδιος.

Πόνημα

Πόνημα

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΓΟΡΔΙΟΥ

τῷ ἐκ βραβιανῶν τῶν ἀγράφων.

ΠΕΡΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ,

ἐκ τῶν τῷ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΓΑΖΗ.

Ορθογραφίας, μαθητὰ, πέρι τῶν ὀνομάτων
Μαθεῖν, εἰ φίλου ἡτορσοὶ τὰ νυνὶ ἱμεῖρε ταύτως,
Τέξδε τὰς εἴχας σιωπῶς ἀνάγνωθι συχνάκις,
Καὶ μάθοις τίνα τῶ μικρῷ, τίνα τῷ ω μεγάλῳ
Καὶ τίν' αὖθις τῷ ε ψιλῷ, καὶ τίν' αὐτῷ τῷ, ἦτα.
Τίνα δ' ὡσαύτως γράφεται τῷ Υ ψιλῷ, καὶ τίνα,
Τῷ γε ἰῶτα, καὶ αὐταῖς τρισὶ ταῖς καλεσμέναις
Διφθόγγοις α, Ἰῶτά τε, Εἰ ῶτα, καὶ Οἰ ῶτα.

Περὶ τῶν Ι.

Δεῖ δέσ' ἐν πάντων προμαθεῖν, ὅτι τὰ Ι τυγχάνει
Πάντε, μὴ διαφέροντα, τῷ ἐκ τῆς γλώττης φθόγγῳ.
Προσέτι προειδέναις καὶ τῷτο χρη εὔ μάλα,
Ὅτι τὰ μὲν ἰδιύονται τῇ παραδόσει μόνῃ
Τῶν παλαιῶν γραμματικῶν, καὶ ποιητοβήτορων

Τὰ δὲ μᾶλλον, καὶ μάλιστα τῇ ἐτυμολογίᾳ,
 Πρὸς ἅπερσοι καὶ πρὸςφυές παράδειγμα προθήσω.
 Τὴν λέξιν ταύτην ἥπειρος, τὴν τρισυλλαβιμύνιν,
 ἥς τινος τὸ Ο τὸ μικρὸν τῇ παραδόσει κεῖται.
 Τὸ δ' ἦτα, καὶ ἡ δίφθογγος ἐξ ἐτυμολογίας.
 Γίνεται γὰρ τὸ ἥπειρος ἀπὸ τῆς α, καὶ πέρας,
 ἥπερος οἶον ἔσά τις, ερρητικῶ τῷ ἄλφα.
 Καὶ τὸ μὲν ἄλφα τρέπεται εἰς ἦτα τροπῆς τρόπῳ,
 Τὸ δ' Ε ψιλὸν προσλήψεως ἰῶτα προσλαμβάνει.

Περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων συνθέσεως.

Ἀλλὰ καὶ τῆτο προλαβεῖν τῶν ἀναγκαίων ἔστι.
 Τὸ ποσυχῶς ἡ συνθεσις γίνεται τέτων πάντων.
 Ἔστι δὲ πᾶσα τετραχῶς, καὶ μάθε καλῶς ταύτην.
 Ἀλλὰ καὶ πρὶν διαλαβεῖν συνθέσεώς γε πέρι,
 Ταυτὶ παραινέσθαι δεῖ, ὅτι αὐτὴν τρισι ταύταις
 Ταῖς συλλαβαῖς, αἰεὶ ζητεῖν δεόν οὐρογραφίαν.
 Ληγέσθῃ, αὐτὴ γε μέση τε, καὶ ἀρκτικῇ προσέτι,
 Ἐνάσης λέξεως καλῶς ὁποῖας δήποτ' ἔσθῃ.
 Τὸ δὲ τὴν συνθεσιν μαθεῖν, πρὸς τὸ τὴν μέσῃ μᾶλλον
 Ουρογραφεῖν συμβάλλεται, καὶ τρεῖς ἰδέμοι τρόπους.
 Πρῶτος μὲν, ὅς τις ἐκ δυοῖν γίνεται συνελθόντων
 Τελείων, ὡς χειρίσοφος, καὶ ὅτ' ἄλλα τοιαῦτα.
 Δεύτερος, ὅς τις ἐκ δυοῖν αὐθις ἀπολείπόντων.
 Οἶον ἐστὶ τὸ σοφοκλῆς, καὶ τὰ τοιαῦθ' ὡσαύτως.
 Τρίτος δ' ἐξ ἀπολείποντος γίνεται, καὶ τελείῃς.
 Ὡς ἔχει τὸ φιλόδημος συν τοῖς παραπλησίοις
 Ὅ δὲ γε τέταρτος αὐτὸς, καὶ τελόβταῖος πάλιν
 Τῆς τρίτης τὸ ἀνάπαλιν ἔχει περικλῆς οἶον.

Περὶ τῆς τῶν Φωνηέντων τροπῆς.

Γίνεται δὲ καὶ ἡ τροπὴ τῶν Φωνηέντων ἔτι,
 Τέσσαρτι τρόποις, ἃς καὶ νυνὶ πρὸ ὀφθαλμῶν σοι θήσω.
 Ἡ γὰρ βραχέος εἰς βραχὺ Φωνῆον τρεπομένη.
 Ὡς ἔχει τὸ μενόλαος, καὶ τὸ μενέλαός γε.
 Ἡ καὶ μακρῆ εἰς γε μακρόν, ὥσπερ τὸ πυθαγόρας
 Ὁ Πυθαγόρης λέγεται, τῷ δὲ τροπῆς τῷ τρόπῳ.
 Ἡ καὶ βραχέος εἰς μακρόν, οἷον τὸ ἔρως ἔρως
 Ἡ καὶ μακρῆ εἰς γε βραχὺ, λεῶς, λαὸς καθάπερ.

Ὅσαπερ ἔδει προλαβεῖν καὶ ταῦτα προλαβόντες,
 Καὶ ταῦτα τοῖς ὡς τοῖς σοῖς, ὥς ἔδει προσενδείξας,
 Ἦδη προσεπιβάλωμεν τῇ τῇ σκοπῇ βαλβίδι.
 Καὶ περὶ μὲν τῶν τελικῶν αὐτῶν τε καὶ τῶν μέσων,
 Αὐτίκα νυνὶ ἀρξώμεθα γράφαιτε, καὶ διδάξαι.
 Τῶν δ' ἀρχικῶν ἦν γε θεὸς διδῶ τοῖς μετὰ ταῦτα
 Ἐναπαταμιθύσωμεν· ἃ δ' ἔχουσιν Χριστέμα.

Περὶ τῶν τελικῶν ὅσα τῷ Η.

Τὰ λήγοντα ὀνόματα τῇ θηλυκῇ τῇ γένεσι
 Εἰς Ι, τῷ, ἦτα γράφεται, ὡς ἀρετῇ, καὶ ἄλλα.
 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ εἰς ης, τῶν ἰσοσυλλαβόντων
 Ἀρσενικάτε, καὶ κοινὰ, οἷον ληστῆς, καὶ χρύσης.
 Καὶ τὰ τῷ, Εὐς, ἢ τῷ, Τ. κληνόμενα ὁμοίως
 Τῷ ἦτα γράφεται αἰ, ὡς δημοσφίνης, λάχης.
 Πρὸς τέτοις ἔτι τὰ εἰς ης, οἷον πατήρ, ἀνὴρ τε.
 Πλὴν τῇ εἰνάταιρ, καὶ τῇ Φθεῖρ, χείρτε, καὶ εἶρ, καὶ σάπφειρ.
 Ἐτι τὰ λήγοντα εἰς ην, μὴ δικαταληκτῶντα
 Τέτοις ὁμοίως γράφεται τῷ, ἦτα, ἃ δ' ἐ πάντα.

Γράφε-

Γράφεται γὰρ τῷ υ, ψιλῷ, τὸ, μόσιυ, κ, τὸ, φόρκιυ.

Καὶ ὅσα τέτοις ὅμοια Φόγγοντα τὸν κανόνα.

Τὰ δὲ διτλῶ κατάληξιν ἔχοντα τῷ, ἰῶτα.

Γράφεται, ὡς δελφίν, δελφίς, ἀκτίν, ἐκτίς, κ, τὰλλα.

Καὶ τὰ εἰς ηξ, ἃ Δωρισι αξ, μύρμηξ τε, καὶ Νάρδηξ.

Τῷ, ἦτα γράφεται αἰ, καὶ μήσα λανθανέτω.

Ἔτι τὰ ἐν τῇ ῥήματος τῇ πλήτῳ σιωπεθύντα.

Οἶον, βεπλήξ, καὶ φρονοπλήξ, καὶ οἰνοπλήξ ὁμοίως.

Τῷ δὲ ἰῶτα γράφεται, ὡς ἔφθιμον εἰπόντες,

Πάντα τὰ δικατάληκτα, καὶ τὰ εἰς υ προσέτι

Τῶν ὑδετέρων ἄςυ πλιῶ, καὶ γόνυ, πῶυ, δόρυ.

Καὶ τῶν ἐν τῶν ἀρσενικῶν, τῷ υ ληγόντων. οἶον,

Ἡδὺ, ταχὺ, ὄξυ, ἀμβλὺ, βραδὺ, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὰ δὲ εἰς ις κλινόμενα τῷ, δέλτα, ἦ τῷ θῆτα.

Ὡς πάρις, ὄρις, γράφεται μάλισα τῷ, ἰῶτα.

Εἰ δὲ πρὸ ντ ἔσιν, ἐν τῶν τοιούτων ἄττα,

Κλινόμενα τὸ γράφεσθαι διφθόγγῳ τῇ Εἰῶτα,

Περὶ πολλὰ ποιέμενα φαίνεται, ὡς χαρίεις.

Οὗ τινος καὶ ἀνάλογον ὑπάρχει τὸ αἰγλήεις.

Τινὰ δὲ καταλήγεται τέτων δυσὶ συμφάνοις.

Τῷ υ, καὶ σ, δηλαδή, ὥσπερ ἐστὶ τὸ Ἑλμυς.

Εἰς θος αἰὲ κλινόμενον, καὶ χαῖρον τῷ, ἰῶτα

Γράφεσθαι πάντων μάλισα τῶν ἁλῶν ὀνομάτων.

Ὅσα τῷ υ.

Τῷ υ ψιλῷ δὲ τὰ εἰς υ, ὅσαπερ ἀνωτέρω,

Τῶν ὑδετέρων εἴρηται, καὶ ὅσα τριτῇ γένει

Γράφεται, ὡν τ' ἀρσενικόν, ἔχ ὁμοφώνως ἔχει

Τῷ θηλυκῷ, οἶον, ἡδὺς, ἡδεῖα, ἡδὺ πάντως.

Τέτω

Τέτω προσέτι καίτινα τῶν μονοσυλλαβέντων,

Γράφεται, οἶον μῦς, καὶ δρῦς, σῦς τε καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἔτι τὰ γένεθ θηλυκοῦ, εἰς υς τῶν ὀξύτόνων

Τῷ υ ψιλῷ, ὡς τὸ χλαμύς γράφεται καὶ τὰ ἄλλα.

Δίχα τῶν πατρωνυμικῶν, ὑποκοριστικῶν τε.

Ὡς πριαμῖς τε, καὶ νησίς, ἰῶτα γραφομένων.

Καὶ ἔτι τὰ εἰς σύμφωνα διτλά. Οἶον τὸ τίριυς.

Καὐτὸ τὸ σάχυς, πέλεκυς, ἔγχελυς, πῆχυς, βότρυς.

Τέτω προσέτι τὰ εἰς υξ τῶν μονοσυλλαβέντων

Στύξ οἶον, Φρύξ τε, πλὴν τῇ πρόξ, διφθόγγῳ γρα-
φομένη.

Τὰ δ' ὑπὲρ μέν συλλαβῶν, ὡς ἄντυξ τε, καὶ δοῖδυξ,

Ὅμοίως τέτω γράφεται, πλὴν Φοῖνιξ, αὐλιξ, τέτλιξ.

Ὅσα τῇ αι.

Τῇ δ' αι τὰ εἰς αις, μονογενῇ μὴ ὄντα.

Καὶ αὐθις ἔδὲ τριγενῇ, οἶον δαῖς, σαῖς τε, παῖς τε.

Καὶ τὰ εἰς αιξ, ὡς γινύαιξ, αἴξ, πλὴν τῶν ἀπὸ τῆ τέκω,

Τῆ ρήματος γινόμενα, καλλιτέξ, καὶ ἐπίτεξ.

Ὅσα τῷ ο.

Λήγειδ' αἰ εἰς ο μικρὸν τὰ τῶν τεταρτοκλίτων

Ἀπαντα, οἶον ὕσιος, ὅσιον, σιὼ τοῖς ἄλλοις.

Ὅσα τῷ ω.

Τῷ δὲ μεγάλῳ γράφεται, τῷ ω, καὶ λήγει, ταῦτα,

Ὅσα εἰς ων, οἷά ἐσι τὸ λέων, ἀηδώντε,

Ἀρσανικῆ, καὶ θηλυκῆ, καὶ ἑδετέρη γένεθ.

Οἶον ἐσι τὸ εὐγεων τὸ ἀτλίκον. πρὸς τέτοις

Καί

Καὶ Νέσωρ, ὕδωρ τὰ εἰς ὦρ, τέτοις ὁμοίως ἔτι.
 Πλλὺ ἄορ, ἥτορ γράφεται τῷ ω μεγάλην πάντως.
 Καὶ τὰ εἰς ὠς, καὶ τὰ εἰς ω τῶν τριτοπεμπλοκλίτων.
 Μενέλεως, ἥρως, αἰδῶς, λητῶ, καὶ τὰ τοιαῦτα.
 Καὶ ἔγω τιλὺ τῶν τελικῶν ὀρθογραφίαν ζητεῖ.
 Κανόσι χρώμενος αὐτοῖς ἤδη τοῖς ἐκ τεθείσι.
 Ὑμεῖς δὲ καὶ περὶ αὐτῆς, τῆς οὐ τοῖς μέσοις ἔσης
 Νυῦ ἔλθωμεν διαλαβεῖν, καὶ ταύτῃ σε διδάξαι.

Περὶ τῆς τῶν μέσων ὀρθογραφίας.

Ὅσα τῷ ε.

Ὁξύτονα ὀνόματα, καὶ λήγοντα εἰς εος.

Εἰ εὐροῖς χρῶ τῷ ε ψιλῷ, οὐ συλλαβῇ τῇ μέσῃ,

Καὶ τέτων σοι παράδειγμα τὸ θυρεὸς προκείθω,

Πλλὺ ἀχαιὸς, καὶ παλαιὸς, κραταιὸς, ἀραιὸς τε.

Καὶ τὰ εἰς εος θεινῶ, δοτέος, ἐλπισέος,

Πλλὺ τῆ ὄνκταιός σοι, αἰεὶ τῷ ε ψιλῷ γραφέσθω.

Ἀπὸ τῆ γέα σιύθεται, παιδὸν σημαίνοντά πως

Γῆς, εἴπα εὐροῖς ἴδιμοι καὶ ταῦθ' ὁμοίως γράφειν.

Τῷ ε ψιλῷ, καὶ μηδαμῇ πώποτε σαυτὸν λαθῆς.

Ἔσω δὲ παραδείγματος καὶ τινὰ τέτων χάριν,

Βαθύγεων, λιπρόγεων, ἐκ τῶν ἀττιλοκλίτων.

Ἔτι τε τὰ εἰς ελεος, τῷ ε ψιλῷ γραφέσθω.

Καὶ τὰ εἰς αννος ἅπαντα, πλλὺ τῶν ἀπὸ τῆ αἰνος.

Καὶ τὰ εἰς εμον μάλισα, πλλὺ τῶν ἀπὸ τῆ αἰμων.

Τὰ δὲ δισυμφωνήμενα μετὰ τὸ ε τὸ μέσον.

Καὶ τὰ ὀξύτονάμενα, ὅσα εἰς ερος λήγει.

Πάντα σχεδὸν τῷ ε ψιλῷ γράφεται, ὡς καθ' ἑδρα,

Καὶ πανθερὸς, καὶ ἱερὸς, πλλὺ τῆ θειρὸς, καιρὸς τε.

Καὶ

Καὶ τὰ εἰς εἰρα μάλιστα τῶν θηλυκῶν πρὸς τέτοις
 Τῷ ε ψιλῷ γραφέσθω σοι, πλὴν αἶρα τε, καὶ σφαῖρα.

Ἔτι τε καὶ ἰσχύειρα, μάκαιρα, χίμαιρά τε,
 Καὶ μάχαιρα, καὶ Νείαιρα τῶν προπαροξυτόνων.

Εἰ δὲ εἰς εἰης εὐροις πε τινὰ τῶν ὀνομάτων,
 Ἄρσενικῆ, καὶ θηλυκῆ γόνος, καὶ τέτων γράφει,
 Τὴν μέσλιν ε ψιλῷ αἶει, ὡς ἔχει τὸ ὀυχέτης,
 Ἰκέτης, δημυνέτη τε, μελέτη, πλὴν τῆ χαίτη.
 Καὶ ὅλως ἐξαίρεμένα εἰς τὰ ἐκ τῆ αἴτης,
 Ὡς διφθογογραφόμενα πάντα τῇ αι.

Καὶ τὰ ὀξυτονόμενα, καὶ λήγοντα εἰς ετος,
 Ὀρθογραφίαν τὴν αὐτὴν τοῖς προρρήθῃσιν ἔχει,
 Τῶν μέσων, οἶον Νιφετός, καὶ παγετός σὺν ἄλλοις.
 Ἀναλογίαν ἔχουσι τέτοις προσφυσάτιν.

Πρὸς δὲ γε τέτοις γραφέσθω τῷ ε ψιλῷ τὴν μέσλιν
 Ἐθέλει καὶ τὰκτῆ ἀρχος πάντα συντεθειμένα.
 Ἀρχέγονος, ἀρχέδημος οἶον, καὶ τὰ τοιαῦτα.
 Καὶ ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ος, καὶ ον ληγόντων ὅλως
 Ἀλλ' ἄνευ καὶ τῶν ἐξῆς, ἔτι ρηθισομένων.

Ὅσα τῇ αι διφθόγγω.

Εἰς αἰτερος τὰ λήγοντα, καὶ αἰτατος ὁμοίως
 Τὴν ἀπὸ τέλους συλλαβὴν διφθογγου τρίτῃν ἔχει,
 Ἰσαίτερος, ἰσαίτατος, πλὴν τῶν ἐκ πρωτοτύπων
 Ἐξῆς γε ἀντωνυμιῶν σφέτερος, καὶ σφετέρα,
 Ἐξαίρεμένα σὺν αὐτοῖς καὶ ἕτερος, ἑτέρα.

Καὶ τὰ εἰς αἶνα θηλυκὰ πρὸς τέτοις τῇ διφθόγγω
 Ἀλφαῖῳτα συλλαβὴν τὴν μέσλιν ὀρθῶς ἔχει
 Ὡς λέαινα, καὶ μύραινα, καὶ ἔτι τὰ εἰς αἶνις

Ὁξύ-

Ὁξύτονα τυγχάνοντα, ὡς τὸ μαινίς, καὶ ἄλλα.
 Καὶ ἔτι μεσοσυλλαβεῖ τῇ αἰ ὡσαύτως πάντα
 Τὰ ἀπὸ θηλυκῶν τινῶν εἰς ἄλφα, ἢ εἰς ἦτα
 Ληγόντων παραγόμενα, καὶ λήγοντα εἰς αἰος.
 Ὡν ἔσω παραδείγματα τὸ γάζα, καὶ γαζαῖος.
 Γαῖα γενναῖος ἔτι πρὸς, καὶ ῥάμη, καὶ ῥωμαῖος.
 Μάλιστα διφθογγίζεσθαι χαίρει τῇ ἄλφαι ὦτα
 Καὶ τὰ εἰς αἰον λήγοντα τῷ ἐδετέρῳ γένει.
 Ὡς σπῆλαιον, καὶ βέβαιον, πλὴν τῶν συναυρεμένων
 Εἰς αἶν ὡς τὸ κυάνεον, καὶ χρύσειον ὁμοίως.
 Εἰ δέ πε καὶ μονογενῇ, καὶ ἀσυναίρετά πως
 Ὀνόματα τῷ θηλυκῷ γένει ὁρεῖν τυγχάνοι
 Εἰς αἶα τὸν σχηματισμὸν ἔχοντα τῇ διφθόγγῳ
 Τῇ αἰ χρῶνται, ὡς γαῖα, νεολαία.

Ὅσα τῷ η.

Τὰ δὲ εἰς ηγος λήγοντα, εἰς ηλος τε, καὶ ηρος
 Τῷ μέσῳ ἅπαντ' ἔχουσι τῷ η γραφομένῳ.
 Ὡς χορηγός, καὶ ὑψηλός, καὶ ἀνθηρὸς προσέτι.
 Πλὴν τῷ νεογίλῳ αὐτῷ ἰ γραφομένης,
 Καὶ ἀλμυρὸς, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ βδελυρὸς πρὸς τέτοις.
 Τῷ υ χαιρόντων τε, καὶ μεσογραφεμένων.
 Καὶ τὰ εἰς ηδων σαρπηδῶν οἶον, καὶ ἀηδῶν τε.
 Τῷ η μεσογράφεται, πλὴν τῶν ἐξαυρεμένων,
 Ὡς χελιδῶν, καὶ μυρμιδῶν, ἰ γραφομένων.
 Τὰ δὲ εἰς ηγος ἅπαντα τῷ ἐδετέρῳ γένει,
 Καὶ ηθος, οἶον σμιλῶός τε, καὶ ἡθοῦς ἡθους.
 Καὶ τὰ εἰς ηγος ἐθνικὰ τῶν ὀξύτόνων ὄντα.
 Καὶ τόπτα σημαντικὰ τῷ, ἦτα γράφε πάντα.

Οἶόν γε τὸ κυζικιῶδες ἐστὶν ἀγαθιῶδες τε.
 Τῶν δὲ τῶν τέτων ἐξ αὐτῶν μόνων ἐξαίρεσμένων.
 Τῆ γε μελιτινὸς ὁμῆ, καὶ ἀδράμυ τινός γε
 Ὡς τῆ ἰῶτα μάλιστα τέτοις Φιλοχωρῶντος.
 Πρὸς τέτοις δὲ γραφῆσθαι τῷ ἦτα δὲ ταῦτα,
 Τὸ πικρῶδες, καὶ γαλῶδες ἄνθ' τῶν εἰρημίων.
 Τέτοις καταλεγέσθαι καὶ τὰ εἰς ἡτρα πάντα.
 Τῷ ἦτα ὡς γραφόμενα οἶον ὀρτυγομήτρα.
 Καὶ τὰ εἰς ἡτρα τοῖς αὐτοῖς τέτοις, οἶον ἐρήθρα,
 Ὅντα καὶ ἄμφω θηλυκῆ γένος τῶν ὀνομάτων.
 Ἔτι τῷ Η γράφεται καὶ τὰ εἰς ἡρης πάντα,
 Οἶον ξιφῆρης, πλήρης τε, πλὴν ὀσπρις, καὶ ἴρις.
 Καὶ τὰ εἰς ἡριον αὐτὰ τῆ εἰστέρας γένος,
 Ποτήριον, τεκμήριον οἶον τῷ Η γράφει.
 Χαίρει καὶ τὰ εἰς ἡκοντα τῷ ἦ γράφεται πῶς
 Ἐξ ἀριθμῶν λαμβάνοντα τὸ σχῆμα παρωνύμως
 Πεντήκοντα, ἐξήκοντα, καὶ τὰ ἐξῆς ὡσαύτως.
 Τὰ δὲ γε μὲν ῥηματικὰ τῶν σχηματιζομένων,
 Ἐκ μόνων τῆ παθητικῆ παρακειμένη χρόνος,
 Τὸ παραλήγον ἕνασον φαίνεται πάντως ἔχειν
 Τῆς ἑαυτῆ ἀρχῆς αἰ, γέγραμμαι γραμμῇ οἶον,
 Εἴλημμαι λῆμμα, κέλυσαι λύσις, λέλεξαι λέξις.
 Καὶ ἀπὸ τῆ πεποίηται τὸ ποιητὸν ὁμοίως
 Ὡς καὶ τῆ ἡλέξεται, ἡλεξήτιον πῶς.

Ὅσα τῷ Ι.

Ἰδωμον τοίνυν ἐφεξῆς καὶ τίνα τῷ, Ἰῶτα
 Τῶν ὀνομάτων ἔχουσι τιτὸν μέσῳ γραφομένην.
 Ἐπεὶ περ τὰ γραφόμενα τῷ Η μέχρι τῆδε,

Περιελάβομόν τισιν, ὡς οἶόν τε κανόσι.
 Καί σοι παραδεδώκαμεν τέρας ἐν μνήμῃ Φέρειν.
 Ἀνεπιλήτῳ, μαθητῇ ὀρθογραφεῖν ποθέντι
 Ὄξύτονα ὀνόματα, ὅσα περ ὀρεῖν τύχης
 Καί ἐτι παροξύτονα τῷ θηλυκῇ τῷ γένεσ
 Εἰς ια, γράφειν ἰδιόμοι ταῦτα αἰὲ Ι.
 Οἶον καρδία, στρατία, κοιλία, λαλιάτε,
 Πλλῶ παρειά, καί Φορβειά, ὑγεία, σιτοδεία.
 Ταῦτα γάρ γράφονται αἰὲ διφθόγγῳ τῇ Εἰ
 Τὸ δ' ὀργυιὰ τῷ Υ ψιλῷ, ὄντι προσγεγραμμένῳ
 Σιω ὧ ἐξαιρετέα σοι τῶν ὀνομάτων ὅσα
 Ἐκ τῶν εἰς ὅθω γίνεται ῥημάτων ὡς πρεσβεΐα.
 Καί ἐτι γένεσ τῷ αὐτῷ, ὅσα εἰσιν εἰς ιας
 Ὅντα καί ταῦτ' ὀξύτονα, ὡς μυριάς καί ἄλλα.
 Τοῖς προρρήθεσι γράφεται, ὁμοίως τῷ Ι
 Πλλῶ πελειάς, καί γενειάς. ταῦτα γάρ τῇ Εἰ
 Τῶν δ' ὀξύτόνων ὅσα περ, καί προπαροξύτόνων
 Εἰς ιος ὄντ' ἀρσενικῇ γένεσ, καί ταῦτα πάντα
 Ὅρθως Ι γράφεται μάλα καλῶς, ὡς ταῦτα,
 Ἀσκληπιός, καί ἄξιος, καί τὰ τοιαῦτα πάντα.
 Καί τὰ εἰς ιον ἅπαντα τῶν ὑπερδισυλλάβων
 Βαρύτονα τυγχάνοντα γράφεται τῷ Ι
 Ὡς ἔχει τὸ γραμματίον, κιβάτιον, βιβλίον.
 Ἐξαιρεμένων κτητικῶν, σιω περιεκτικοῖς τε,
 Καί τῶν μετασσιαστικῶν Εἰ. γραφομένων
 Καί τὰ εἰς ιος τῷ αὐτῷ τέτῳ σιχεῖ κανόνι.
 Πλλῶ ἀφνειός, καί κολοῖός, διφθόγγοις γραφομένων
 Τῷ μὲν Εἰ, ἀφνειός, τῷ δὲ τῇ Οἰ
 Καί ἐπὶ ῥός, καί αἰζήρὸς γραφόμενα τῷ η
 Πάθει γάρ ἔτι γίνεται κράσεως λεγομένη.

Προσέτι ἐξαιρείθωσαν καὶ τὰ ἐκ κλινομένων
 Εἰς εος, ἐν τῇ γονικῇ πρώτης συνηρημένων
 Ὡς ἔχει τὸ Ἡράκλειος, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέος,
 Καὶ τὸ Ἀριστοφάνειος, γραφόμενα Εἰῶτα
 Καὶ δίκτυον, καὶ σίκυον, τῷ Υ ψιλῷ πρὸς τέτοις.
 Καὶ πλοῖον διφθογγόμενον διφθογγῶ τῇ Οἰῶτα
 Καὶ ὅσα τῶν συγκριτικῶν, εἰς ἰων, ὡς βελτίων
 ὄντα καὶ ταῦτα μάλιστα τῶν ὑπερδυσχελῶν,
 Τῇ τῆς Ι χάρισι γραφῇ πλὴν τῆς ἀρείων
 Συναμα διφθογγόμενον Εἰ τὸ χερείων
 Καὶ τῶν ὑποκοριστικῶν τινὰ ἐκ τῶν εἰς Ἀλφα.
 Ὡς μοῖρα, καὶ μοιρίδιον, γραφόμενα Ἰῶτα
 Καὶ τέτοις ἔτι πρὸς εἰσιν ἄττ' ἀπὸ τῶν εἰς Ἡτα
 Ὡς κλίνη, καὶ κλινίδιον, ὁμοίως τῷ, Ἰῶτα
 Καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ος εἰσι ληγόντων ὀνομάτων
 Νῆσος οἶον, νησιδίου, πλὴν γήδιον τῷ, Ἡτα
 Γραφόμενον, ὡς ἐκ τῆς γῆ γινόμενον εἰκότως.
 Καὶ τὰ εἰς ἰδης ἀπαθῇ τῶν πατρωνομικῶν τε,
 Ὡς πριαυίδης ἔσω σοι, καὶ Πηλεΐδης ἔτι
 Παράδειγμα. καὶ ἰθιμοι, ὅτι καὶ ταῦτα τέτοις
 Δεόντως ἠκολέθητε γραφόμενα Ἰῶτα
 Θυγατριδῆς, ἀδελφιδῆς, καὶ ὅς' ἄλλα τοιαῦτα.
 Καὶ τὰ εἰς κος, ὅσα εἰσι τῶν κτητικῶν ὁμοίως
 Τέτοις Ι γράφεται, πλὴν τινων τῇ Εἰῶτα
 Ὡς δαρεικός, δεκελεικός, καὶ ἔτι δύο τέτων
 Ὡς θηλυκόν, καὶ λιβυκόν Υ ψιλῷ γραφομένων.
 Καὶ τὰ εἰς ἰλος ἅπαντα ἐκ τῶν παροξυτόνων
 Οἶον ποικίλος γράφεται Ι, καὶ ναυτίλος.
 Προσέτι καὶ τὰ εἰς ἰλδης, ὡς Ἀχιλλεύς, καὶ ἄλλα,
 Πλὴν τῆς νηλδῆς, καὶ τῆς πληδῆς τῷ Η γραφομένων.

Καὶ τὰ εἰς ἰμος ὅσαπερ τῶν προπαροξυτόνων
 Ἰῶτα γράφεται αἰ, πλὴν ἔρημος τῷ, Ἦτα
 Καὶ ἔτι ὅσα σύγκειται τέτων ἀπὸ τῆ σχῆμα
 Καὶ δῆμος, Φήμη μάλισα, καὶ ὅσι ἀπὸ τῆ σῆμα.
 Καθάπερ τὸ πολύχημος, καὶ πάνδημος ὁμοίως,
 Πολύφημος, πολύσημος τῷ Η γραφομένων.

Καὶ ἔτι πλὴν τῆ δίδυμος, καὶ σκόλυμος πρὸς τέτοις,
 Καὶ ἔτυμος τῷ Υ ψιλῷ. καὶ τῶν ὀξυνομένων
 Συμφέτων, ὡς ὁμώνυμος, Φερώνυμος, καὶ ἄλλων.
 Τὸ δ' ἑτοιμος αἰ ποτε γράφεται τῇ Οἰῶτα.

Εἰς ἰνος δ' ὅσ' ὀξύτονα καιρῷ, καὶ ὥρας ὄντα
 Σημηντικά, ὡς Φερινὸς γράφεται τῷ Ἰῶτα.
 Ἡμερινὸς, νυκτερινὸς, χειμερινὸς, καὶ τὰλλα.
 Πρὸς τέτοις καὶ τὸ ραδινὸς, Φυζακινὸς, ὁμοίως.
 Καὶ ἔτι τὰ βαρύτονα ταῦτα σπίνος, ἐχῖνος.
 Ἀκραγαντῖνος, ξύλινος, ἀνθ' τῶν παρωνύμων
 Ὡν ἢ Εἰ δίφθογγος μᾶλλον ἐσιν οἰκεία.
 Ὡς ἔχει τὸ ἐλεεινός, καὶ Φωτεινός, σὺν ἄλλοις.

Εἰς ἰνη δ' ὅσαπερ ἐστὶ τῶν σχηματιζομένων
 Ἐκ τῶν εἰς ὅς, ἢ τῶν εἰς ἡς, γράφεται τῷ Ι ὦτα.
 Ὡς ἀδρασίνη, ἀδρασος, ὅτι περ ἦν τὸ πρῶτον.
 Τὰ δ' ἔχοντα ἀρσενικά τέτοις ἀκολουθεῖσι,
 Οἶον τὸ δῖνη γράφεται Ἰῶτα, ὅτι δῖνος.
 Τῇ δ' οἰ γράφεται τὸ οῖνη, ὅτι οῖνος.
 Ὅσα δ' εἰσὶ ῥηματικά, οἶαν γραφῶν τὸ ῥῆμα
 Ἔχει, καὶ ταῦτα ἔχουσιν, ὡς κλίνη. ὅτι κλίνω.
 Καὶ ὅτι κρίνω κρίσις τε, καὶ θίξις, ὅτι θίγω.

Ἐπεὶ δὲ γράφεται αἰ τὸ κλίνω τῷ, Ἰῶτα,
 Γράφεται πάντως τῷ αὐτῷ καὶ τάνομα τὸ κλίνη.
 Τῷ δ' Υ ψιλῷ γραφόμενον ὀρύηται τὸ ὄβριμή.

Τέτω γὰρ γράφεται αἰ, καὶ τὸ ὀδυῦν ῥῆμα.
 Τὰλλα δὲ πάντα γράφεται, τῷ Η, ὡς εἰρήνη.
 Τὸ δὲ κορυῦν Υ ψιλῷ καὶ τὸ ὀδυῦν.
 Τὰ δὲ εἰς σος τε, καὶ εἰς θος τῶν ὑπερδισυλλάβων
 Ἀπλάτε, καὶ ὀξύτονα, βαρύτονα τε ὄντα,
 Πάντα Ι γράφεται, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα.
 Τὸ οἶδος, καὶ βέλτισος, καὶ ὀλιθος, πρὸς τέτοις.
 Πλὴν μόνων τῶν παθητικῶν. ταῦτα γὰρ τῷ ἰδίῳ
 Ῥήματος τὸ ἀντίσυχον ἀπανταχῇ φυλάττει.
 Ἰῶτα γράφεται αἰ, καὶ τὰ εἰς ιτης ἔτι,
 Ὡς τὸ πολίτης ὄνομα, πλὴν τῶν ἐξαιραμένων,
 Οἶον τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ω περισπωμένων ὄντων.
 Καὶ τῶν ἀπὸ τῶν θηλυκῶν, τῇ Η κλινομένων,
 Ἡ καὶ ληγόντων ὡς εἰπεῖν μᾶλλον ἀδιαφόρως.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἐκ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν ἀσαύτως,
 Καὶ θηλυκῶν, καὶ μάλιστα, πλὴν τῶν ἀπὸ τῆ ρέω.
 Τέτων δὲ παραδείγματα οὗτος ἐκάστω λάβοις
 Τὰ ὧδ' ὑπογραφόμενα, σὺν ὀκρινεῖα πάντα.
 Ἀπὸ τῆ κυβερνῶ μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ κυβερνήτης.
 Περισπωμένῳ ῥήματος, ὡς ἔφθηνεν εἰπόντες.
 Καὶ Η γράφεται αἰ, ὡς καὶ τὸ σφονδονήτης.
 Ἐκ τῆ σφονδόνη. θηλυκῇ γινόμενον τῷ Η.
 Λήγοντος ὡς περ εἴρηται καὶ τῷ ἀνωτέρω.
 Ἐξαιραμένων ἐξ αὐτῶν τῶν δύο τέτων αὖθις
 Τεχνίτης, ὅπερ ἐξ αὐτῆς τῆ τέχνη γίνεται πως
 Καὶ φυλακίτης, ἐξ αὐτῆς τῆ, φυλακὴ προσέτι.
 Τὰ δ' ἀπὸ τῶν ἀρσενικῶν αὐτῶν εἰς ος ληγόντων
 Ἐν λόγῳ παραδείγματος ἔχει μοι τὸ ὀρείτης.
 Ὅπερ ἀπὸ τῆ ὄρεος τῆς γενικῆς τῆ ὄρος
 Γίνεται, ὄρος ὡς εἰπεῖν, ὄρεος, καὶ ὀρείτης.

Κἀντεεῦθεν μοι σημείωσαι καὶ τὸ ἀγιορείτης.
 Τὸ δ' ἐκ τῆ ρέω ῥήματος ἐς τὸ βαθυρρείτης.
 Παραπλησίαν τιῶ γραφίῳ ἔχον τῷ προδρήσαντι.
 Ὀδοίτης δ' ἀπὸ τῆ ὁδός, γράφεται τῇ Οἰ
 Καὶ τὸ ὁροίτης ἐξ αὐτῆ γινόμενον τῆ, ὅρος
 Ὁμοιοτρόπως βέλεται γράφεσθαι τῇ διφθόγγῳ.
 Τέτοις προσεξεκρεΐσθωσαν καὶ τὰ ἐκ τῶν εἰς εἰς
 ὄντα καὶ παροξύτονα, οἶον τὸ Σαμαρείτης,
 Ὅπερ ἐκ τῆ Σαμάρεια γίνεται γραφομένη.
 Διφθόγγῳ τῇ ἀπὸ τῆ ε, καὶ τῇ ι ἔσθ
 Σιωπεδαιμένη μάλιστα τῶν ἄλλων ὀνομάτων
 Ἐκ τῶν τοιγαρὺν ἐσιν ἡμῖν εἰπεῖν καθόλου
 Ὡς τὰ εἰς ιτης ἅπαντα τῶν παραγῶγων ὄντα
 Τὸν τῆς ἰδίας ἔχασιν ἀρχῆς γραφίῳ ὡς δέ πως.
 Αἰγίνη Αἰγινήτης τε, πρέσβυς τε καὶ πρεσβύτης.
 Καὶ ἔτι κεκυβέρνηται, ἀφ' ἧς τὸ κυβερνήτης.
 Πρὸς δ' ἔτι τέτοις τέθυται, ἀφ' ἧς γίνεται θύτης.
 Τοιούτων τι καὶ τῆ ὁδός ἐς καὶ τὸ ὁδοίτης,
 Καὶ ἐκ τῆ ὅρος ὡς αὐτὸ ὑπάρχει τὸ ὁροίτης.
 Καὶ τὰ εἰς ιτης τῷ αὐτῷ κανόνι ὑποπίπτει
 Εἴτε ὀξύτονα εἰσὶν, εἴτε βαρύτον' αὖθις.
 Προτίεται γὰρ προσιτός, ἀμφοτέρω Ι ὦτα
 Γραφόμενα ὁρίζονται, καὶ ἔτι ἀφροδίτη.
 Ἐξ ἧς τὸ ἐπαφροδίτος γραφόμενον Ι ὦτα
 Καὶ ἔτι τὸ ἡρίθμηται ἀριθμητὸς τῷ Ἡτα
 Καὶ ἔτι τὸ ἐσύγηται, καὶ συνητὸς ὁμοίως
 Κέκληται δὲ κλειτὸς αἰεὶ διφθόγγῳ τῇ Εἰῶτα
 Ἐτι καὶ τὰ παράγωγα εἰς ιεις, ὡς χαρίεις
 Τιμίεις τε, Αἰγλήεις τε, ὧν τῆ μὲν ἀρχὴ αἰγλή,
 Τῆ δὲ τιμή, τῆ δὲ αὐτὴ ἡ χάρις ἐς πάντως.

Πρόεδρος προσέτι τὰ εἰς μὲς τῶν ὀξυτονεμίων
 Ὡς ὑπαγόμενα καλῶς τῷ δ' ὑπὸ τῷ κανόνι
 Λογίζομαι γὰρ γράφεται, καὶ λογισμὸς Ἰῶτα
 Καὶ ἔτι προπηλακισμὸς, ἐκ τῆ προπηλακίζω.
 Δανείζω δ' ἔτι δανεισμὸς διφθόγγῳ τῇ εἰ.
 Καὶ κέχρησμαι χρησμὸς αἰὲ γραφόμενον τῷ η
 Ἰῶτα γράφεται αἰὲ ὅσα γε ἐκ τῆ αρι
 Ὡς ἐρι σινύθεται εἰσι, καθάρπερ τὰ τοιαῦτα
 Ἀρίγνωτος, ἐρίδοξος, σινὺ τοῖς παραπλησίαις.
 Καὶ ἔτι τὰ συγκείμενα ἐκ τῶν εἰς ω ῥημάτων,
 Οἰδῶ οἰδίπας ἅπαντα γράφεται τῷ Ἰ ῶτα
 Καὶ τὸ τῆ ὕψος Ο μικρὸν τρέπεται εἰς Ἰ ῶτα
 Ὡς ὕψιστος, ὕψις, ἄλλοις σιωπεθιμένοις.
 Τῆτο δὲ γίνεται αἰὲ συμφώνῃ ἐπομένῃ,
 Καὶ μετ' αὐτῆ τῆ Ο μικρῆ πάντως σιωπεθιμένοις.
 Καὶ ἔτι τὰ ἐκ τῆ ἀλὸς πρὸς τέτοις τῷ Ἰ ῶτα
 Γράφεται, ὡς ἀλίπλοον, καὶ ὅς ἄλλα τοιαῦτα.
 Καὶ ἔτι τὰ ἐκ τῆ ἀγχῆ, ἀγχίνοια καθάρπερ,
 Καὶ ἀγχισθῆ, ἀγχίθυρος γράφεται τῷ Ἰ ῶτα.
 Καὶ ἔτι τὰ ἐκ τῆ καλὸν, ὡς ἔχει τὸ καλλίπλεον.
 Καὶ ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ος, εἰς ιτης, ὡς ζῶβιγίτης.
 Οὐ μὲν τὸ ζεῦγος πρότερον, καὶ θράνος, καὶ θρανίτης.
 Καὶ ἔτι τὰ ἐκ τῆ ἀρχὸς, ἀρχίδαμος καθάρπερ.
 Τῶν ἐκ τῆ ἀγω ῥήματος μόνων ἐξαιρημένων
 Καθόλου γὰρ τοι γράφεται τῷ Η ταῦτα πάντα.
 Ὡς στρατηγός, καὶ ὁδηγός, καὶ κωηγός, καὶ τὰλλα.
 Τοιγάρ τοι ὄνυσιν ἀπλῶς ἡμῖν εἰπεῖν καὶ τῆτο,
 Ὡς ἡ ἀρχὴ ἐκ τῶν εἰς ος ληγόντων ὀνομάτων
 Ὑπάρχει σχηματιστικῇ, ταῦτα τροπῆς τῷ τρόπῳ
 Εἰς τὸ Ἰ τρέποντα τὸ Ο μικρὸν αὐτῶ

Κάλλισα ὀρθογράφεται, ὥσπερ τὰ εἰρημνά.

Τὰ δὲ ἀμφιβαλλόμενα ἐν συλλαβῇ τῇ πρώτῃ,

Ἐν τῇ δευτέρᾳ δ' ἔχοντα Υ ψιλόν, ἢ Ι ὦτα

Ἴρις καθάπερ, Ἰσις τε, δριμύς, βριθύς, καὶ πίτυς

Τινὲν πρώτῳ ἔχουσιν αὐτῶν τὰ πλείστα τῷ Ι ὦτα

Ἀλλ' ὧδε, καὶ περὶ αὐτῆς τῆς τῷ Ἰῶτα μέσης,

Ὀρθογραφίας μαθητὰ ταῦθ' ἄλλις νυνὶ ἐχέτω.

Ἡμεῖς δὲ καὶ τὰ ἐφεξῆς ἐτι τῶν ὑπολοίπων

Ἐπιμελῶς ἐκθήσωμεν, ἀρχόμενοι ἀντεῦθεν.

“Ὅσα τῷ Εἰ διφθόγγῳ.

Διφθόγγῳ δὲ γραφέσθῃσι, βέλτιστε, τῇ Εἰ.

Ταῦθ' ὅσα σχηματίζεται εἰς εἰς ἐκ τῶ γένε

Οἶον ἐστὶ τὸ πρόσγειος, ἐπίγειος, καὶ τᾶλλα

Καὶ ὅσαπερ ἐκ τῆ αἰεὶ συγκείμενα τυγχάνει,

Ὡς ἔχει τὸ αἰεζώος, αἰεμνητος, καὶ ἄλλα.

Πλὴν μόνον τῷ αἰδῖος Ι γραφομένη,

Καὶ ἐτι τῷ αἰδηλος, καὶ ὅπως αὐτῷ Δέλτα

Ἐπόμενόν πως ἔχουσι γράφεται τῷ Ι ὦτα

Καὶ τέτων τὸ αἰδῖμος ἐστὶν ἐξηρημαῖον,

Γραφόμενον αἰεὶ ποτε διφθόγγῳ τῇ Οἰ

Καὶ λόγος ἕτερος εἰδῆς, ἐστὶν ἄλλ' ὅτι δῆτον

Ἐκ τῆ αἰδῶ γίνεται τῷ ῥήματος κείνου.

Πρόσθετα τὰπὶ τῶν πόλεων τῶν προπαροξυτόνων,

Ὡν λήγει τὰ ἀρσενικὰ εἰς ὅτι ὡς τὰ ταιαῦτα.

Ἀλεξανδρῶν, Ἀντιοχῶν, αἱ πόλεις δὲ εἰς εἰα,

Ὡσπερ τὸ Ἀλεξάνδρεια, καὶ Ἀντιόχεια γε

Καὶ ἐτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ἡς ἀρσενικῶν, καὶ εἰα

Ὡς ἀθανῆς, ἀθανεία, τῶν προπαροξυτόνων,

Καὶ

Καὶ ὄγονος ὄγονεία. Χρήμὸν τοι σημειῶσαι
 Ὡς ταῦτα μὲν οἱ Ἰωνες διὰ τὸ παροξύνειν
 Καὶ τῷ Ι γράφεται λέγοντες ἀθηνία.
 Ἔτι πρὸς τέτοις γράφεται Διφθόγγῳ τῇ Ει
 Καὶ τὰ εἰς ια ὅσαπερ εἰσὶ τῶν παρωνύμων,
 Οἶον τὸ Πλωλόπεια, ἀπὸ τῆ Πλωλόπη
 Ὡ καὶ τὸ ἡριγένεια, ταυτοσχημάτισόν πως
 Ἐκ τῆ Ἠριγενῆς ἐσιν, οἷς ἀναλόγως ἔχει
 Καὶ ἀπὸ τῆ ἱπποδασῆς τὸ ἱπποδάσεία γε
 Τὸ δ' ἄρπυια, καὶ Αἶθρια κατὰ ταῦτ' ὄντα,
 Προσγεγραμμένῳ Υ ψιλῷ γράφεται ὑπὸ πάντων
 Καὶ τὰ εἰς εια θηλυκὰ ἐκ τῶν εἰς ης ὡσαύτως,
 Ἀρσυνικῶν, οἶον αὐτὸ ὑπάρχει τὸ ὀξεία.
 Γινόμενον ἐκ τῆ ὀξὺς γράφεται τῇ Ει
 Ὡς δὲ βραχυκατάληκτον ζητεῖ περιπωμένῳ.

Ἔτι Ει γράφεται καὶ τὰ ἐκ τῶν εἰς ὄνω
 Ρημάτων ὄντα θηλυκῆ γένος τε, καὶ εἰς εια
 Ὡς τὸ πρεσβεία γίνεται πάντως ἐκ τῆ πρεσβόω
 Καὶ βασιλεία γίνεται ἀπὸ τῆ βασιλόω.
 Πλὴν τῶν ἐχόντων ὄνομα ὀξύτονον, καὶ λῆγον.
 Εἰς μόν, ὡς Ἠγεμών ἐσιν ἐκ τῆ Ἠγεμονόω.
 Καὶ ἔτι τέτων τῶν ἐπ' αὐτῶν ὑπογεγραμμένων
 Φιλανθρωπία τῷ αὐτῷ, καὶ σιὴ τῇ ἐμπορίᾳ,
 Καὶ συμβελία μάλισα, καὶ ἔτι Παρθενία,
 Καὶ σωτηρία, ταῦτα γὰρ γράφεται τῷ Ἰῶτα.
 Τέτοις προσέτι γίνεται τινὰ ἐκ τῶν εἰς εια
 Ἐξ ἀνέσώτων, ὡςπερὶ ἀπόλεια ἀπόλω
 Καὶ ἔτι μήδω μήδεια, καὶ θέρω θέρειά τε
 Καὶ πρὸς γε τέτοις σάφεια, ἐκ τῆ σαφῶ ὁμοίως.

Καὶ ταῦτα διφθογγέμενα διφθόγγῳ τῇ Εἰ
 Ὡς περ τὸ δηϊάνειρα, πείρα, σώτηρά τε.

Καὶ τὰ εἰς ρος ῥηματικὰ τῶν προπαροξύτων
 Ὡς ἐκ τῆ πέπῳ πέπειρος γράφεται τῇ Εἰ
 Καὶ ἐκ τῆ Αἴθῳ Αἴθειρος, μάγειρος δ' ἐκ τῆ μάτῳ.
 Καὶ τὰ εἰς εἰα μάλιστα ἐκ τῶν εἰς ὅσῳ αὐτως,
 Ὡς βασιλεία βασιλὺς γράφεται τῇ Εἰ
 Καὶ ἱερεία ἱερὺς, καὶ ὅσ' ἄλλα τοιαῦτα
 Πρὸς δ' ἔτι ἕξουσιν εἰπεῖν καὶ τῆτοις ὡς κατόλα
 Ὅτι τὰ παροξύτονα τῶν θηλυκῶν εἰς ια
 Πάντα ἴωτα γράφεται πλὴν τῶν ἐκ τῶν εἰς ὅσῳ
 Τὰ δέ γε παροξύτονα διφθόγγῳ τῇ Εἰ.

Ὅσα τῇ Οἰ

Μαθεῖν δὲ εἴγ' ἐπερωτᾶς, καὶ ὅσα τῇ Οἰ
 Τῶν μέσων ὀρθογράφεται εἰκότως τῇ διφθόγγῳ
 Τῶν δέ μοι ἄγε καλῶς τῶν ἀρχομένων ὧδε.
 Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ρς αἰεὶ διφθόγγῳ τῇ Οἰ.
 Γράφεται. Οἶον ἐκ τῆ νῆς τὸ εὖνοια ὑπάρχει.
 Καὶ εὐχροια ἀπὸ τῆ χῆς, εὐροια ἐκ τῆ ρῆς τε.
 Καὶ ἐκ τῆ πῆς τὸ εὐπλοια. καὶ ταῦτα μὲν γὰρ ἔτι.
 Ἔτι δὲ τὰ ἐκ τῶν εἰς ρς παράγωγα εἰς οἰος
 Οἶον τὰ περισσώμενα, ὡς ἄλλος καὶ ἀλλοῖος.
 Παντὸς παντοῖος ἔτι πρὸς, γέλως τε, καὶ γελοῖοι.
 Ὅμοις ὁμοῖος, ἕτερος, καὶ τῆτοις ἑτεροῖος.
 Πλὴν τῶν ἐκ συναρέσεως ἔχόντων τὸ Ι
 Ὡς δῖος, χῖος, τίος τε, κῖος καὶ τὰ τοιαῦτα.
 Καὶ ἔτι πλὴν τῶν κλητικῶν, ἢ καὶ ὡς κλητικῶν τε.
 Οἶον οἰκῆιος, θεῖος τε, πρὸς τῆτοις καὶ ἀνδρείος.
 Τῶν γραφομένων γὰρ εἰσι διφθόγγῳ τῇ Εἰ

Καὶ ἔτι τὰ παράγωγα, εἰς ἱτης τῇ Οἱ
 Ἐκ τῶν εἰς ος γινόμενα γραφόμενα δόρησεις.
 Οἶον ὁδὸς ὁδοίτης τε, καὶ ὄρος, καὶ ὁροίτης.
 Οἷά τε καὶ προεیرهται ἡμῖν τοῖς ἀνωτέρω.
 Παραπλησίως δ' ἔχασί τέτοις καὶ τὰ τοιαῦτα.
 Δεσπότης οἶον δεσποινά, πόνος ποινή, καὶ Φόνος.
 Ἐξ ᾧ τὸ δαΦοινός ἐστὶ γραφόμενον Οἱ.

Ὅσα τῷ Ο μικρῷ.

Εἰς ὅσον ὅσα λήγασιν αἰεὶ μικρογραφεῖται
 Οἶον ἐστὶ τὸ πολλοσόν, ἑκατοσόν, καὶ τᾶλλα.
 Καὶ τὰ εἰς οχος ἔτι πρὸς, καὶ οκος ἔτι μάλλον.
 Ὡς τὸ Ἀντίοχος ἐστὶ, καὶ σιτοδόχος ἔτι.
 Καὶ Ξυνοδόχος, μάλισα, καὶ Δωροδόκος ἔτι
 Καὶ ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ος εἰς οτης ὡςπερ ἔχει
 Φίλος Φιλότης, ἔτι τε ὅσιος, ὀσιότης.
 Καὶ τὰ εἰς οπος μάλισα τῶν ἐσχηματισμῶν
 Ὁξύτονα, ὡς ματροπός, ἀνδρῶ τῶν συγκεϊμένων
 Ἀπὸ τῆ ωψ ὡς χαρωπὸν, ὡς ὑπεξαίρεμῶν.
 Ἐτι τε τὰ ἐκ τῶν εἰς ος, καὶ ον ἔτι πρὸς τέτοις
 Ὡς ἔχει τὸ Δημόκριτος, ὅπερ ἀπὸ τῆ δῆμος,
 Καὶ ἔτι Δωροδόκος τε, ὅπερ ἀπὸ τῆ δῶρον.
 Προσέτι τὰ συγκεῖμένα ἐκ τῶν εἰς ω ρημάτων
 Οἶον Φιλῶ Φιλόθεος, μισῶ μισόλαός τε.
 Τὰ δὲ εἰς οος εἰ εἰσὶ καὶ κλητικά Ω μέγα
 Οἶον Ἡρώος γράφεται, πατρῶος, καὶ μητρῶος.
 Εἰ δέ γε μὴ καὶ ταῦτ' αἰεὶ τέτω, οἶον γελαῶς.
 Ἀλλά γε λάβοις μοι καὶ νυνὶ ὡς πέρας τὸ τοῖστον.
 Καθόλα ὡς λεγόμενον τοῖς μικρογραφεμένοις.

Εἰ μεσοσυλλαβῆν τὸ Ο, λέξει αὖ ἀπλῇ τύχοι.
 Δυσοῖν συμφώνοις μάλισα, τάτῳ σινεπομένοιν
 Ἐκάστοτε τῷ Ο μικρῷ γράφεσθαι θέλει πάντως.

Ὅσα τῷ Υ ψιλῷ.

Ἀπλᾶ καὶ παροξύτονα, καὶ λήγοντα εἰς ωρα
 Τῶν ὀνομάτων ὅσα περ θύρήσεις γράφε πάντα.
 Τῷ Υ ψιλῷ, ὡς ἔχῃσι τὸ λύρα, καὶ τὸ σφύρα,
 Πορφύρα τε, σισύρα τε, πλημύρας πλὴν τῆ μοῖρα
 Τῆτο γὰρ ὀρθογράφεται διφθόγγῳ τῷ Οι.
 Καὶ πλὴν τῆ πείρα. τῆτο γὰρ αὖ τῇ Εἰ πάλιν.
 Ἔσι δὲ τέτων καὶ τινὰ γραφόμενα τῷ Η
 Καὶ ταῦτα ἐξαίρετα, ὡς πήρατε, καὶ χήρα.
 Τῷ Ι ἔτι ἔσι πε, ὅσον τὸ Κίρρα πόλις.
 Τὰ δὲ προπαροξύτονα, καὶ σιωπῶντα προσέτι
 Οἶον ἐστὶ τὸ γέφυρα, κέρκυρα, καὶ ὅσ' ἄλλα.
 Ἄ τινὰ καὶ προεῖρηται ἡμῖν τοῖς ἀνωτέρω,
 Πλὴν τῶν ἐκ τῶν ἀρσενικῶν εἰς Ηρ καταληγόντων.
 Τῷ Υ ψιλῷ γράφεσθαι σοι ἅπαντ' ἀναμφιβόλως.
 Καὶ ὅσα περ εἰς βορ, κῆ ρος, εἰς κορ, κῆ λος ὁμοίως.
 Ἀπλᾶ, καὶ παροξύτονα καθάπερ τὰ τοιαῦτα
 Κόρυμβός τε, καὶ ἄργυρος, κόρυκος, κόνδυλός τε
 Τῷ Υ ψιλῷ γράφεσθαι σοι ἀμφιβολίας δίχῃ
 Πλὴν μόνων τῶν ῥηματικῶν τῶν πρῶτον εἰρημαίων.
 Οἶον ἐστὶ τὸ μάγειρος, καὶ πέπειρος σιωπᾷ ἄλλοις.
 Καὶ τῶν ὑποκοριστικῶν, ὅσα εἰς ἰος λήγει.
 Ἰῶτα παραλήγοντα τῷ Υ ψιλῷ πρὸς τέτοις.
 Γράφε μοι, ὡς ζῳόφιον, καὶ μεираκύλιόν τε
 Εἰδὼς καὶ τὰ εἰς ἰδιον, ὡς τέτων ἐξαίρεται.
 Καὶ γράφεται ὡς εἶπομεν πρότερον ἀνωτέρω.

Γράφεται δὲ τῷ Υ ψιλῷ προσέτι τὰ εἰς υῤα
 Τῶν θηλυκῶν τε, καὶ ἀπλῶν, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα
 Κόρυζά τε, καὶ κόνυζα, ὄρυζα, καὶ ὅσ' ἄλλα.
 Καὶ ἔτι ὅσα λήγῃσιν εἰς υλη, ὡς κοτύλη
 Τῶν θηλυκῶν μονομενῶν, σρογγύλη, καὶ ἀρβύλη.
 Καὶ τὸ ἀργύλη γράφεται τῷ Υ ψιλῷ ὁμοίως.
 Καὶ ἔτι ὅσα λήγῃσιν εἰς υη, ὡς ἀΦύη.
 Οἰγνύη, καὶ οἰσιμύητε, πρὸς τέτοις καὶ καπύη.

“Ὅσα τῷ Ω μεγάλῳ.

Τῷ δ' ω μεγάλῳ γράφεται τῶν ὀξυτόνων ὅσα
 Εἰς ωγος, οἶον ἀγωγός, δημαγωγός, καὶ ἄλλα.
 Τέτω προσέτι γράφεται καὶ τὰ εἰς ωδης πάντα
 Καὶ ωδες, οἷά περ ἐστὶ τὰ ὑπογεγραμμένα.
 Εὐώδης τε, θυώδης τε, πετρώδης, καὶ πετρώδες.
 Καὶ ἔτι ὅσ' ἀρσενικῆς γένους εἰς ωνης λήγει
 Τῷ ω μεγάλῳ γράφεται, καθάπερ τὸ τελώνης.
 Δεῖ δὲ σκοπεῖν εἰ καθαρὸν, εἰμὴ τὸ ο τυγχάνει,
 Καὶ καθαρὸν εἰμὴ εἰν αἰ μικρογραφεῖται
 Πλλὺ τῆ διώνης. τῆτο γὰρ μόνον ὑπεξαίρεται.
 Καὶ τὰ εἰς μα ῥηματικά τῶν ἑδετέρων πάντα
 Τῷ ω μεγάλῳ γράφεται, ὡς δῶμα, χῶμα, χρῶμα.
 Πλλὺ τινων τῶν ἐκ τῶν εἰς μι, ὥσπερ τὸ δόμα, πόμα.
 Καὶ τὰ εἰς ωνος ἅπαντα τῶν ὀξυτόνων ὄντα.
 Τῷ ω μεγάλῳ γράφεται, ὡς τιθωνός, καὶ ἄλλα.
 Καὶ ὅσα περ τῶν θηλυκῶν, εἰς ωνη, ὡς δωδώνη,
 Κύρια, καὶ ὀξύτονα μὴ ὄντα, καὶ κορώνη.
 Καὶ τὸ ῥασιώνη, πλλὺ αὐτῶν τῶν ἱπογεγραμμένων
 Περώνητε, βελόνητε, ἀγχόνη, καὶ σφενδόνη.
 Ἀκόνητε, ὀβόνητε, πρὸς τέτοις καὶ ὀβφρόνη.

Καὶ

Καὶ ἔτι γράφεται αἰὶ ὦ μέγα τὰ εἰς ὠρος
 Ὀξύτονα, ὡς τιμωρὸς ὑπερδισύλλαβά τε,
 Καὶ τὰ εἰς ὠρα θηλυκὰ βαρύτονα, ὡς πῶρα.
 Χώρα πρὸς τέτοις ὠρα τε, καὶ χώρα, καὶ ὅσ' ἄλλα.
 Ἔτι τε τὰ ὀξύτονα εἰς ὠλος ὥσπερ ἔχει
 Τὸ Φειδωλὸς, καὶ Αἰτωλὸς, πλὴν ὀβολὸς, θολὸς τε.
 Καὶ ἔτι ὅσα κατ' ἀρχὴν ἔχασιν τὸ Ι
 Καὶ μετὰ τῆτο ἔπεται ο, μεγαλογραφεῖται.
 Πλὴν μόνον τῆ Ἰόνιον, καὶ τῶν ἀπὸ τῆ ιος
 Σιωθέτων, ὡς Ἰόλεως, καὶ τῶν ἀπὸ τῆ ιον
 Ὡσπερ τὸ ἰσχεαῖρα, σιὺ γε τῷ ἰοβόλῃ.
 Καὶ ὅσα ἐκ τῆ ὀβολὸς σιωτίζεται πρὸς τέτοις.
 Τῷ ὦ μεγάλῳ γράφεται, τριώβολον καθάπερ
 Καὶ ἐκ τῆ ὄλω τῷ αὐτῷ ὅσα, ὡς τὸ ἐξώλης.
 Προώλης, καὶ ἀπώλεια, τέτοις ὁμοίως ἔχει.
 Καὶ τὰ ἐκ τῆ ὁμῶ, αὐτοῖς τέτοις ἐξομοῖται
 Πάνθ' ὥσπερ τὸ ἀπώμοτον, ὀρκώμοτον σιὺ ἄλλοις,
 Καὶ ὅσα ἐκ τῆ ὄνομα, ἀνώνυμον καθάπερ.
 Καὶ ἐκ τῆ ὄνυξ ὡς αὐτὸ τὸ πολυνύξ ἔχει.
 Καὶ ἐκ τῆ χρέες ὅσαπερ, ὡς τὸ χρεωφειλέτης.
 Τῷ ὦ μεγάλῳ γράφεται αἰὶ, πλὴν χρεοκόπος.

Ἔτι τὰ ἐκ τῆ ὄφελος, ἀνωφελὲς καθάπερ
 Βιωφελὲς, ἐπώφελὲς, ὡσαύτως καὶ τὰ ἄλλα.
 Καὶ τὰ ἀπὸ τῆ ὀφθαλμός, ἐπώφθαλμον καθάπερ
 Τέτοις ὁμοίως ἔχασιν, καὶ ὅσα τῶν σιωθέτων.
 Ἐκ τῆ Στοὰ, ἢ ἄλλως πως παράγωγά γε ὄντα.
 Ὡς Στωϊκόν, καὶ πρόσωον, ἐξώσοον σιὺ ἄλλοις.
 Καὶ τὰκ τῆ σόμα τῶν ἀπλῶν, καὶ παραγῶγων ὄντα
 Τέτοις ὁμοίως ἔχασιν, οἶον τι τὸ σωμύλος.

Καὶ ἐκ τῆ γῆρας ὅσα περ σιωτίζεται προσέτι
 Συμφώνως συλλαβῇ τῇ ρο οὐδὲ ἐπαγομένη
 Τῷ ω μεγάλῳ γράφεται, οἶον τὸ γηρωκόμος,
 Καὶ τὸ γηρωβοσκός ἐστι, καὶ ὅα ἄλλα τοιαῦτα,

Ἐν οἷς δὲ δύο ἔπεται σύμφωνα ταῦτα πάντα
 Τῷ Ο μικρῷ γραφέσθω σοι, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα
 Τὸ γηροκτόνος μάλιστα, μετὰ τῆ γηροτρόφος
 Καὶ ἔτι ἐκ τῆ ὀροφος τὰ σιωτιζόμενά πως,
 Τινὲ συλλαβὴν εἰ ἔχῃσι τινὲ πρὸ τῆ ο βραχεῖαν
 Ὡς ἔχει τὸ διώροφον, τριώροφον, καὶ ἄλλα.
 Τῷ ω μεγάλῳ γράφονται πάντα κανόνι τῷ δε.
 Μακρὰν δ' εἰ ταύτῃ ἔχῃσι πάντα μικρογραφεῖται.
 Χρυσόροφον, ὑψόροφον, οἶον, πεντόροφόν τε.
 Καὶ ὅσα ἐκ τῆ ὀλεθρος ἔτι σιωτίζεται πως
 Τὸν προῤῥηθέντα σώζῃσι κανὼν ἀσφαλεσάτως.
 Ἀνώλεθρος γὰρ γράφεται τῷ ω μεγάλῳ πάντως.
 Ὅμοιως καὶ ἐπώλεθρος. μικρογραφεῖται δ' αὖθις.
 Τὸ ἀνθρωπόλεθρος αὐτὸ, σινὲ τῷ ψυχόλεθρός τε.
 Τέτῳ προσεξετάζεται μάλιστα τῷ κανόνι,
 Τὰ εἶδὲς ὑπερθετικῆς ὄντα τῶν ὀνομάτων,
 Καὶ λήγοντα εἰς οτατος ἔτι συγκριτικῆς.
 Εἰς οτερος ὡς ἔχει σοι πὰ ὑπογεγραμμένα
 Τὸ λογιώτερος αὐτὸ, καὶ λογιώτατός γε.
 Διὰ τὸ ἔχειν συλλαβὴν τινὲ πρὸ τῆ ο βραχεῖαν.
 Τῷ ω μεγάλῳ γράφεται ἅπαντ' ἀναμφιβόλως.
 Τὸ δ' ἀνδοξότερος αὐτὸ, καὶ ἀνδοξότατός γε
 Μικρογραφεῖται οἷα πε, καὶ μικροσυλλαβεῖται.
 Καὶ ὅσα γόνος θηλυκῆς τῶν εἰς οσιωλυ πάντα
 Τῷ δὲ προσεξετάζεται ὁμοίως τῷ κανόνι.

Ἰερωσιύη γὰρ αἰὲ γράφεται τῷ μεγάλῳ
 Καὶ σωφροσιύη τῷ μικρῷ, καὶ τὰ τοιαῦθ' ὡσαύτως.
 Τάτοις σιωτάτῳιτ' ἂν καλῶς καὶ τὰ ἐκ τῆ ὀρύτῳ.
 Σιωῖεται, ὥσπερ ἔχῃσι τὰ ὑπογεγραμμένα
 Τὸ τυμβορύκτης μέλισσα, σιωῖ γε τῷ Φρεορύκτης,
 Καὶ τοιχορύκτης ἅτινα πάντα μικρογραφεῖται.
 Τὸ δ' αἷτιον ἢ ἑκτασις τῆ Υ ψιλῆ ὑπάρχει
 Θέσει μακρῆ τυγχάνοντος τὰ δ' ἄλλα τῷ μεγάλῳ.
 Ὡς Φρεωρύχος γράφεται, ἔτι καὶ τυμβωρύχος.
 Καὶ τοιχωρύχος τοῖς αὐτοῖς ὁμοίως, ὡς μηδόλως.
 Τῆ Υ ψιλῆ τινὲ ἑκτασιν φυλάττοντος αὐ τάτοις.

Καὶ τὰ εἰς ὦτος γράφεται πάντα τῷ ω μεγάλῳ
 Οἶον λωτὸς, καὶ μισθωτὸς, καὶ ζηλωτὸς προσέτι.
 Πλὴν τῶν ἐκ τῶν εἰς ὦς αἰ, τῷ ο μικρῷ χαιρόντων
 Ὡς νεοτὸς, καὶ μολοτὸς, σιωῖ γε καὶ ἄλλοις πλείστοις.
 Καὶ ἔτι εἰμὴ ῥήματος κλίσις κωλύοι, ὥσπερ
 Ἰδεῖν ἐστὶ μάλα καλῶς ἐπὶ τῆ ἀριστὸς τε.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

